

BAJAI HIRLAP

Társadalmi Hetilap.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Szerkesztőség: Városi bérház. I. emelet.

Kiadóhivatal: Kazal József könyvnyomdája, hol az előfizetések és hirdetések felvételnek.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Lemberger Ármin.

Előfizetési árak

Egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 20 fillér. Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Gyermekeinkért és az iskoláért.

Haladunk. Valóban szépen haladunk. Már ott tartunk, hogy a modern orvosi tudomány és a sok fertőtlenítő eszköz dacára a múlt év december óta uralkodik felettünk a vörhetyű, a kanyaró úgy, hogy a szülők már-már alig merik gyermekeiket a házból kibocsátani. A helybeli városi tanítók állítása szerint nincs osztály, amelyben ne lenne állandóan 2-3 beteg, a mi nem tűnik fel soknak ott, ahol 120 tanuló van beírva. Azonban az izraelita iskolában megtörtént, hogy egy osztályban 5 gyermek betegedett meg egyszerre, még pedig olyanok, akik egymás mellett ülnek és egy úton járnak haza az iskolából. Jó szerencse, hogy a betegek közül egynek sincs testvére az elemi iskolában és így gátat vetett a járványnak az az intézkedés, hogy az osztályban a tanítást beszüntették és a gyermekeket szélnek eresztették.

Könnyű ezt cselekedni június derekán, amikor a feldolgozandó anyagokat elvégezték és az év végéig még bőven vannak szünetnapok úgy, hogy nem mulasztanak. De mit tegyen a tanító, ha az esztendő derekán éri ez a veszedelem, amely eltérhet hosszabb ideig is és amely pl. Szegzárdon 90 napig tartott a most végződő iskolaévben? Valóban, kétségbe eshetik a tanító nemesak azon, hogy lehetetlenné teszik neki a munkát, hanem azért is, mert látja, hogyan játszzák ki tudatlan, rosszlelkű emberek az orvos intézkedéseit és döntik ezzel veszedelmebe a gyermekeket, az iskolát és a tanítót.

Mert kész veszedelem, ha minden elővigyázat dacára nem szűnik meg a ragály és teljesen szokatlan időben nagy erővel lép fel. Ezzel a veszedelemmel szembe kell szállni és le kell győzni egyesült erővel kezelt kézbe fogva a hatóságnak, az orvos-

soknak és tanítóknak. Bizonyos az, hogy erélyes eszközökkel meg lehet akadályozni a bajt.

Egészen bizonyos, hogy ha a beteg gyermeket elkülönítik és nem engedik a házból betegsége és fertőzőképessége alatt kimenni és senki idegent sem bocsátanak be hozzá, ha a lakást és butort a betegség végén fertőtlenítik, akkor a betegség nem terjed tovább. Itt kell tehát a hibákat keresni. Azt kell tudni minden esetben, hogy izolálva van-e a beteg, megtörtént-e a desinfectio? De azzal is kell foglalkozni, hogy vajjon orvosi kezelést all-e a fertőző beteg? Mert az köztudomású, hogy némely fertőző betegségek, amelyek alapján igen veszedelmesek és nagy lázzal szoktak leggyöször felépni, néha egészen láz nélkül vonulnak el és a beteg gyermek már 7-8 nap múlva kimegy pajtásai közé, akik néhány nap múlva szintén megbetegsznek.

Véleményem szerint a legfontosabb dolog megtudni a tanítóknak, hogy a hiányzó gyermekek közt van-e fertőző beteg? Ezt úgy tudhatja meg, ha minden nap kiírja az új mulasztókat és az iskolaszolgát, akit kitanított, hogy a betegnél hogyan viselkedjék, elküldik a mulasztóhoz, megtudni beteg-e, fekszik-e, ragályos beteg-e? Ez utóbbi tény megállapítása nem is nehéz, mert a gyermekek ragályos betegségei leggyöszörre közzel járnak. Meg kell tudni azt is, hogy ki a kezelő orvos és ezen a téren minden föllentés kitudódik, mert a rendőrségnél feljelenti a kezelő orvos a fertőző betegeket és így könnyű az ellenőrzés. Mindazokat, akik fertőző betegükhöz orvost nem hívtak, fel kell jelenteni a hatóságnál, hogy ott gondoskodhassanak orvosról. Ennek az lesz a következménye, hogy a beteg gyermek nem jön el idő előtt az iskolába.

A tapasztalat azonban azt is mutatja,

hogy a betegség lefolytával *nem történik meg a fertőtlenítés oly alaposan, amint kellene, hogy történjék.* Egyrészt tudatlanság, hozzá nem értés, másrészt szegénység okozza, hogy a fertőtlenítést csak úgy, ahogy, néhol sehogyan sem végzik. Ez pedig egyik legalaposabb oka annak, hogy a betegségek tovább terjednek, de szerencsére olyan ok, amelyet könnyen meg lehet szüntetni. *Alkalmazzon a város hatósága két embert, akik a fertőtlenítést végzik,* még pedig úgy, hogy a magánosoknak nem szabad fertőtleníteni. Ezen fertőtlenítők fizetése akkora lehet, mint a rendőröké és költségbe nem kerülne, vagy csak minimális összegbe, mert a fizetni tudó felekkel meg lehet fizettetni úgy a fertőtlenítőt egyének, mint a szerek árát és így csak a szegényeknek végzett munka eszik a közönség terhére. Ezzel az intézkedéssel, mely alig róna a város terhére néhány száz koronát, óriási lehetne lendíteni városunk közegészségügyén.

Azonban azt is mutatja a tapasztalat, hogy kivált nyáron — a könnyű lefolyású fertőző betegségekben leledző gyermek az infectio idején is kimegy pajtásai közé és vigan terjeszti a betegséget. Ezek ellenőrzésére is fel lehet használni a fertőtlenítőket és nem kellene más, mint 5-6 esetben megbüntetni azt a szülőt, aki gyermekét nem izolálja és volna rend és megszűnnék végre-izolálásra a sok fertőző betegség.

De hát mit csinátjunk a két fertőtlenítővel akkor, amikor nincs járvány? — kérde az akadékos. Uram, Teremtőm! Mintha a bajai rendőrségen nem tudnának foglalkoztatni még — nem két, hanem tizenkét embert is, legkivált most, amikor az utca-seprőket is a rendőrökkel dirigálják.

Úgy vélem, ha mindezen intézkedéseket életbe léptetjük, gátat vethetünk a gyer-

TÁRCZA.

OH! NE AZT SZÁND, NE AZT SIRASD . . .

Oh! ne azt szánd, ne azt sirasd,
Kinek hullnak könyvei.
A leggyöszörbb fájdalom nem
Annak szívét tépdesi.

Kit nem láttál sírni soha
S egy panasz-szót el nem ejt,
S a nagyvilág színe előtt
Vigan mosolyg, enyeg.

S olykor-olykor még mulat is,
Hogy szinte irigyeled
S jól tudod, hogy szíve vérzik
S fáj, hogy majdnem megreped.

S gyógyító ír nincs sebére
Bánatára nincs vigasz,
Mégváltója csak a halál —
Oh! azt szánd meg, azt sirasd!

Morvay Imre.

Ádám.

A „BAJAI HIRLAP” eredeti tárczája.
Írta: Kanizsai Ferencz.

Megígérték, hogy élméselem nektek ezt a történetet, de azt nem tudtam, hogy fajni fog a fejem és borús napunk lesz.

Boldog házasságot éltek. Mohó szerelem és egészséges, kövér gyerekek. A férfi izmos attléta; férfias férfi. Szobor-szépség. A lelke sem közönséges, mert zeneköltő. Dalai a világ minden szívét

megmágnesezték. A mellett művész a zongorán. — Az asszony a hegedűn játszott nagyon szépen. — Jövedelmük fejedelmi.

Látom, kis jogász, villog a szemed. Téged az asszony érdekel. Jaj! Jaj, . . . az asszony csunya volt. Borzasztóan rút.

Nehogy elfelejsem, a férje vak volt mind a két szemére, — eeseesemő-korától fogva. Értitek most már, nemde?

Értitek és bosszantóan mosolyogtok.
Szép férj, a ki vak! felesége, a ki rút. Ne higgyétek, hogy Victor Hugo „Nevető Ember”-éből puskázom.

Ne fejtetek a vad romantikától. Házasságról lesz szó. Azt hiszem ez elég biztosíték a romantika ellen.

Tetszik ez a vicc a kis jogásznak. Ohó! De azért nem vagy ám blaziert, kis öcsém. A blaziert-ságért meg kell szenvedni. Majd később fiam, majd később. Jussak eszedbe.

No fiuk, füstöljétek! — Mesélek:

Párisban kellett találkozniok, a szívek végzése szerint. Sándor harmincz, Olga huszonegy éves volt akkor. — Mikor a két élelmes impresszió ügyesen szövetkezett, hogy együtt mutassa be őket, nem tudhatta, hogy az ő üzleti számításuk voltaképpen egy hipnotikus hatalomnak eszköze. (És azt hiszem, így az egész világ. Pénz, politika, . . . s minden, a mi uralkodni látszik, csak eszköz.) . . . Nagy volt a siker. Sirt, zokogott, újjongott az a pár ezer francia, a kik az Opera nézőterét minden este megtöltötték . . . Volt olyan ember sok, a ki városról-városra követte Sándort, s mind esküszik, hogy most szebben játszik, mint valaha. Olyanok is sokan, kik Olgát követték városról-városra, s mind esküsznek, hogy most szebben játszik, mint valaha.

. . . És egyszerre csak, Sándor azt követelte vezessék el annak a nőnek lakására, ki esténkint oly csodaszépelen hegedűl.

Odavezették.

Kezet csókolott, és a zongora elé ült. Nem láthatta, hol a zongora, de érezte. — Újjai végig-siklottak a billentőkön, és a levegőnek élete születt. A levegő úgy lázas felhővé változott, melynek minden atomja édes tűzben reszketett . . . Olga úgy itta e hangokat, — mint kis leány az első csokor illatát . . . Szemét behunyta, hogy jobban halljon . . . És hallotta a dalt, szöveg nélkül . . . és érzett gondolat nélkül. Megrezegült. — Tántorogva indult hegedűjéhez. Szívéhez szorította, megsimogatta . . . és felelt a dalra.

Vannak mesék, a mik úgy szállnak szájrul-szájra. Ilyen az üveghegedű meséje. Nekem a nagymamám mesélte, hogy eddig csak egyet csináltak, de most már nem szabad olyant csinálni. Az az üveghegedű egy pástorfiú volt, a ki a halovány grófkisasszony szívét szakította meg vele. Oly finom, oly mennyországi volt a hangja . . .

Ez mese . . . De szebben, ó, százszor szebben szólhatott Olga kezében az a fábólvaló hegedű . . . A vonó sejtelve érinté a húrokat, mint sétáló hercegnő selymruhája a mezők virágait . . . És csupa piros virág, lángvörös . . . Dalban beszélgettek ők szó nélkül, a boldogok. Mi, szegénykéek ha oda vagyunk egy csillagos nyári éj búbjától, ha megrezenünk a kedves hajfűrtjének egy véletlen czírogatásától, így szólunk tehetetlenül: „Ah, nem bírom kimondani, hogy mennyire, mily nagyon, hogy mint szerettek!” . . . És milyen keserves kín ez! . . . De a zene mindent kifejez. Ők elmerülhettek egymásnak lelkeben.

Felváltva szólt a zongora meg a hegedű . . . Mignem összeleltek a hangok, s úgy szárnyaltak óriás végtelenségeken át. Hatalmas akkordok . . . majd jajgató crecendók, hol kiáradt két szív két-

mekek és az iskola rémének, a fertőző betegségeknek.

Ajánlom e sorokat a városi tanács figyelmébe és jóakarátába.

Lengyel Manó.

A Baja-Báttaszéki áthidalás ügye.

Láng Lajos, kereskedelemügyi miniszter a képviselőháznak f. hó 12-én tartott ülésében válaszolt azon interpellációra, melyet a Baja-Báttaszéki áthidalás ügyében Dr. Reich Aladár országgy. képviselő a kereskedelemügyi kormányhoz intézett. A válasz *egyes lezserelése* a hid kérdésének és ridegen elutasító formájában még a legmegátalodottabb pesszimistákat is meg fogja lepni.

Eddigél csak élesztgettük a reménység szikráját, de ezen válasz után napirendre térhetünk — beláthatlan hosszú időre — az áthidalás kérdése felett.

Íme a miniszter válasza:

Igen röviden kívánok ebben a kérdésben úgy a magam, mint a pénzügyminiszter új nevében nyilatkozni. *(Halljuk! Halljuk!)*

En nagy rokonszenvvel kísérem azt a törekvést, hogy Baja város hídát óhají a Dunán. Hiszen nagyon természetes, hogy egy fejlődő város a maga további virágzásának egyik előfeltételét abban látja, hogy a Duna a város mellett áthidalassék. Ezt a kívánástot teljesen értem, azonban, ha mindannak dacára nem vette fel azt a kormány legközelebbi programjába, annak oka igen egyszerű és ez az, hogy ennek a hídnek építése által a vasúti összeköttetés még nincs megteremtve. Mert nem elég az, ha Bajától Báttaszékiig a vasutat meg is építjük, mivel ugyanazon eset forog itt is fenn, melyet már szerencsém volt épen előbb a székely vasutaknál említeni. Itt is hát-pályáknak kiépítéséről van szó, a mely tetemes költségekbe kerülne.

Ha méltóztatnak egy tekintetet vetni gondolatban a térképre, arról méltóztatnak meggyőződni, hogy először Szabadkától Bajáig kellene a vasutat elsőrendűvé tenni; ekkor azonban csak Báttaszékiig jutunk egyebár. Ott ismét összeköttetéseket kellene keresni egyrészt délre Fiume és másrészt Budapest felé. Ennek következtében ismét Báttaszéktől Dombóvárig át kellene alakítani a vonalat és Dombóvártól és viszont Báttaszéktől Budapestig át kellene alakítani ezeket a fehér-megyei vasúti vonalakat. Mindez igen tetemes költségeket okoz és még akkor is azt mondani, hogy azzal valami nagy országos előnyt értünk el, bajos dolog, mert ha ismét a mappára méltóztatnak tekinteni, azt hiszem, mindenki be fogja ismerni, hogy épen csak a Bajától közvetlenül délre és a Bajához igen közel fekvő helyek nyerneinek ez által az országos összeköttetés által.

Pozsgay Miklós: Az egész Alföld nyer általa! *(Ellenmondások a jobboldalon.)* Az országának az érdeke ez, nemcsak Bajáé!

Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter: Méltóztatnék megengedni, hogy ezzel igen behatóan

és lelkiismeretesen foglalkoztam, nincsen semmi ok, hogy a kereskedelmi kormányzat körében egyik városnak előnyt adjanak a másik felett.

Pozsgay Miklós: Ezt nemcsak a város kívánja, hanem az egész Alföld!

Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter: Mindez egészben véve nagy távolságokban egy 50 kilométernyi utmegrövidítést okoz, nagyobb nem állna elő, ez pedig nagy távolságoknál tudvalevőleg igen fontos és ezzel szemben ezek a költségek, a melyeket felhoztam, kétszeresen esnek a latba. Más szóval, nagy országos érdekekkel ez az áthidalást megindokolni igen bajos, lehat helyi érdekekből, a melyek teljesen méltányosak és jogosultak, de épen azért, mert inkább helyi érdek szempontjából kell megítélni ennek az összeköttetésnek fontosságát, nagyon természetes, hogy egyéb fontosabb dolgok miatt ma még a legközelebbi esztendőkhöz a programunkba azt nem lehetett felvenni. En azonban biztosítom a házat, hogy rokonszenvvel a javaslatot.

Pozsgay Miklós: Az a baj, hogy mindig csak rokonszenvszünk, de nem teljesítjük az óhajokat.

Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter: Nagyon természetes, hogy a Dunának egészen Péterváradig áthidalatlanul való hagyása egyáltalában hosszú időn át nem lesz fenntartható, úgy, hogy azt hiszem, hogyha nem is a legközelebbi időben, de mindenesetre rá fog kerülni arra is a sor, hogy ezen kívánást kielégíttessék. Kérem a t. házat, hogy válaszatot tudomásul venni méltóztassék. *(Helyeslés jobbfelől!)*

Elnök: Az interpelláló képviselő új nem lévén jelen, kérdem a t. házat, tudomásul veszi-e a miniszter új válaszat: igen, vagy nem? *(Igen! Nem!)* Kérem azokat, akik a válaszat tudomásul veszik, szíveskedjenek felállani. *(Megtörténik.)* A ház tudomásul veszi a válaszat.

Kalocsa érseke Baján.

Ünnepi díszben és ünnepi hangulatban várta városunk lakossága Kalocsa és Bács szeretett főpásztorát, a mi főpásztorunkat, aki eljött hozzánk, hogy a bérmlás szentségét kioszsa hivei között. Dvadalkapu, lobogók, banderium és a mi kis városunktól kitelt, minden eszközt megragadtunk, hogy kimutassuk szeretetünket iránta, akit nyolcz év óta nem láttunk és aki újra eljött közbénk, hogy a felebaráti szeretet, a jótékonyág és hazaszeretet nemes érzelmeit hirdesse közöttünk.

Kedden, folyó hó 10-én küldöttség utazott Szabadkára, a pályaudvarra, a magas vendég fogadására, amely bizottság tagjai voltak Fülker Gusztáv gym. igazgató, Szabó Lipót, Latinovits János, Müller József és Sziklai Zsigmond. Ezeknek, valamint Majorossy János tinní felszentelt püspöknek és titkárainak kíséretében tette meg az utat Bajáig. Városunkban már a kora delutáni órákban nagy volt az élénkség. Delutáni három órákban vonult ki a városi halóság a polgármester vezetése alatt és sok testület vezetője a pályaudvarhoz a vendég elé, aki pontban 4 órákban meg is érkezett. Városunk nevében Dr. Hegedűs Aladár polgármester fogadta rövid beszéddel, mire az érsek Úr Ó Exc. megköszönte a fogadást

és áldást kívánt Baja városára és lakóira. A fogadást a pályaudvaron véget érven, elkezdődött a bevonulás. Elöl két díszbe öltözött városi hajdú löhátan, utánuk a lovashandéristák, akiket Bajai Péter vezetett. Ezek után a tüzelt zenekar és a kath. Legény-egyesület következett. Utánuk a rendőrkapitány kocsija jött, ezt követte az Érsek Úr Ó Exc. és a polgármester négylovas hintója, melyet a vendégek fogatjai követtek. A vendégek után a bajaiak hosszú sorban vonultak a plébánia elé, ahol Ó Excellentiáját a bajai esperesség élén Vajniás Dániel bajai apátplébános fogadta és kísérel a templomba hálaladó imára. Ez után a plébániára vonultak a vendégek pihenni.

Este 6 órák kezdődött a fogadás, a következő sorrendben:

1. A helybeli róm. kath. papság és kerületi esperesség. 2. A cisztercezi rend bajai társháza. 3. A szent Ferenc-rendiek bajai társháza. 4. A helybeli iskolánének. 5. A patronatus képviseletében: a törvényhatósági bizottság és a városi tanács. 6. A katonaság. 7. A kir. járásbíró. 8. A főszolgabírói hivatal. 9. A hitközségek lelkészei, előjárósága és tanteszületeik. 10. Az izr. hitk. előjárósága, iskolászeke és tanítótestülete. 11. A m. kir. állami tanítóképzés igazgatótanácsa és tanári kara.

12. A városi polgári iskolások és a polgári iskolai tanári kar.

13. A róm. kath. iskolások és a városi összes elemi iskolák tanító-testülete.

14. A m. kir. adóhivatal; a m. kir. posta- és távradhivatal; a m. kir. államvasutak állomáshivatala; az első cs. kir. szab. Dunagőzhajózási társulat ügynöksége és a Ferenc-csatorna részvénytársulat kikötő- és pénztári hivatala.

15. A helybeli pénzüzetek: a) Bajai takarékpénztár. b) Bajai kereskedelmi és iparbank. c) Bajai kölesönös segélyző egyesület.

16. Az 1-ső kath. nőegylet.

17. Az izr. nőegylet.

18. A vöröskereszt-egylet.

19. A játékonnyelző leányegyesület.

20. Az ipartestület és a bajai iparoskör.

21. A ker. betegsegélyző pénztár.

22. Tarsas körök és egyletek: a) Casino.

b) Kereskedelmi casino, c) Polgári olvasó-egyesület, d) Lövész-egylet, e) Gyümölcsészeti egyesület, f) Tüzoltó-egyesület, g) Athletikai club, h) Kath. legényegyesület, i) Szegény iskolás gyermekek segélyző egyesület, k) Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíjegyesületének bajai fiokja, együttessen.

23. A molnár-ipartársulat.

A fogadás alkalmával minden küldöttségnek megköszönte a megjelenést és a küldöttség tagjaival rövidebb-hosszabb ideig beszélgetvén, több ízben hangoztatta a felebaráti szeretetet és a békét. Másnap reggel 1/28 órák nagymiséjét mondott a főpásztor, mely alatt egy vegyes kar zenekar kíséreltel, Wilhelm Károly regens-chori vezetése alatt előadta Bauer d dur miséjét. Az ének- és zenekar tagjai pompásan oldották meg feladataikat és ezzel emelték az ajátosságot. Mise után Vajniás Dániel mondott szentbeszédet a bérmlás szentségéről, mely után kezdetét vette a bérmlás. A templomban az érsek Úr Ó Exc., a gymnasium előtt Majorossy püspök Ó méltósága osztotta ki a bérmlás szentségét. Dél előtt látogatásokat tett

szer végtelen, kétszer örök szerelme... Haldokló pianók, melyekben a sóhajok láza pihegett...

És a halántékokon veríték harmatozott... A megszűkültek ereiben vadult vér vagtatott... oh, majdnem szétpattantak sziveik: de a dalt, az örületet, nem bírták abbahagyni... Vagy nem is játszották már? Csak hallották?...

Az utolsó akkord két örült sikoltás lett. — Sikoltva hullottak egymás karjaiba... A csodarút leány a szoborszerű vak férfi keblén boldog zokogással vonaglott...

Aztán egymásnak adta őket a pap is. — Többé körütra nem mentek. Idejötték Magyarországra, és az erdélyi havasok legrejtettebb völgyében kastélyt építettek. — Távól a világtól, csak önmagukban éltek. Csak egymásnak játszották szenvedélyes dalait.

Ne higgyétek, kedves barátaim, hogy e házasságban több volt a zenei légiesség, mint az ölelés. — Érzéki, túlságosan érzéki ősember volt mind a kettő. A férj, a mennyire egy zenész, egy költő és egy vak (tehát egy személyben három vadember) lehet; s a nő, a mennyire egy csunya nő lehet. A rút nők a legszenvedélyesebbek. Hát még ez az asszony, ki azelőtt majdnem megőrült. Tudta, milyen rút, — a hangversenyeken selyem-álarcban hegedült; — tudta, hogy csúfabb a csúfnál, s férfit sohasem remélhet magáné... Apáca akart lenni, de annak se vehették be, mert... Mert botrány lett volna olyan arczal az Isten imádni.

És most övé a férfi. Övé lett egészen. Még csak féltékenység se kinozza, mert vak az uracskája és csak őt szeretheti

Kissé hosszasan mesélek; és most türelmi díj fejében mellőzöm az orvostani magyarázatot,

— egész egyszerűen adom tudomásul, hogy Sándor visszanyerte a szeme látását.

Jaj, megremült a szegény asszony! Hogyan segíthetne magán? Ne lásson az ura senkit, a ki szép, vagy legalább is türethető. — Cselédekül a közeli oláh falu legvénebb banyáit fogadta. A szakácsné hetvenstendős volt, és túlságosan hasonlított egy ráncos krumplizhoz. Megizlelnétek-e ennek a szípirtyónak főztjét?

Sándor azonban jó étvágygyal evett; sőt feketekávé után meg is csipkedte a szép szakácsné arczát.

És örült a napfénynek. Sohasem tudott, vagy képzelt ő ilyent. Háromhónapos pályásbaba volt, mikor szemvilágát elvesztette... Emlékezett is ő arra... Igen, neha-néha, mikor egész lelkevel szívével elmerült a zene bángjaiba, némely lágy zöngésű hang sejtettél véle valami kéket... vagy pirosat... de hogy mit? Azt csak most érthette meg.

Nem tudott betelni a színekkal. A napot hatalmas áriához hasonlította, s a holdat lány visszhanghoz.

Kiált a kastély erkélyére és csodálta a világot. Sokszor hallotta azelőtt, hogy szép, csunya. De nem fogta fel. Most már igen, — és a feleségét tündérszépnek találta, és még jobban szerette, mint eddig. Természetes, hiszen a szerelemben legfontosabb érzékünk a látás... Ragyogott a nap már két-három hete... és egyszer csak elborult. — Eső állt be. Zivatar... Szürke lett minden, csak a villám csillant fel néha-néha, — de bántóan, mint egy rémes diszsonancia, Sándor nagyon elbúsult, sirt, sirt... Egyszerre napfény lövellt be az ablakon... Sándor kiszaladt az erkélyre, s örömkriáltást hallatott... — Olga! Jer ide! Mi az? Oh, be gyönyörű! — A szírvány az, Sándorom! A legboldogabban éltek.

(Nem hiszem! Nem hiszszük!)

Várjatok. Meg nem fejeztem be. A férj megunta a rabsgot, — és sok pénzét bevén magához, megszökött. Vágyott világot látni, mindent, sokat látni!... De egy szép nőre se talált. Csodálta, hogy a színházakban miféle szórjátégeket ünnepeleek. Hazamekült, és bűnbánóan borult tédre felesége előtt:

— „Teli van a világ rémekkel. Csak te vagy a szép.” Nos igen. Miért ne volna igaza? Szép az, a mit szépek látni megszoktunk. — Illetünk már a gyerekkortól fogva szokásokhoz idomul. A pápuának az ő asszonya bájosabb, mint nekünk maga a Vénusz.

Meg ő az asszonyt előbb szerette már, semmint látta. És hatalmas szerelme befolyásolta a szépségre leendő későbbi ítéletet. Neki az volt rút, a mi nekünk szép. És megfordítva.

(Nem hiszszük!)

Türelem, még nem fejeztem be. A mese csak most lesz érdekes.

Történetesen egy förtelmes cigányasszony vetődött hozzájuk. Nincs megfelelő szó, hogy rút-ságát jellemezem... Képzeltetek magatoknak egy nagyon rút vénasszonyt, — és rút-ságát szorozzátok meg százzal. Nos hát: Sándor elbódult annyi szépség láttára, és megszökött a banyával. A ki persze, szívesen szökött vele.

Nos elhiszitek-e már?

(Most már elhiszszük. A szépség lehet relatív fogalom, de a vér csapodársága, a férfi hütlensége egy és ugyanaz.)

a vendég. déiben pedig nagy ebéd volt tisztele-
tére a plébánián. Ebéd után újra látogatásokat
tett, 5 órákor a „Lökertben” volt. Este 1/2 9 órákor
nagy lampionos menet vonult a plébánia elé,
melyen részt vett városunk egész lakossága.
Boosky Kristóf, a rk. legényegylet világi elnöke
üdvözölte az agg főpapot, mint a jöteknység
apostolát, mire a vendég megköszönte a szeretet
eme megnyilatkozásait és a felebaráti szeretetre
intette a közönséget.

Másnap reggel 1/2 8-kor újra zenés mise volt.
Ez alkalommal az ének- és zenekar még szelben
adta elő a zenei részt és Matskássy Sándorné
urnó betétül elénekelt *Szentírmagytól*: „*Szűz Mária
éneke*” című egyházi dalt, amelylyel nagy hatást
ért el. Mire után *Morray* Imre magasan szárnyaló
beszédet mondott, amely előadásával és nyelvének
szépségével nagy hatást tett. A beszéd után a
leányok bérmlása és rövid ebéd következett.
Déli 1 órákor a vendégek a bevonulás sor: end-
jében kivonultak a vonathoz, ahol a város polgár-
mestere megköszönte a látogatást. A fogadói
bizottság elkísérte a szeretett főpáspárt Zomborba,
a hol szintén nagy ünnepélyességgel fogadták.

József főherczeg Baján.

A legmagyarabb főherczeg folyó hó 12-én a
zombori vonattal városunkba érkezett. Bár mün-
denemű hivatalos fogadtatást kikért magának,
mégis megjelent a pályaudvaron és az egész
útvonalon, amelyen a fenséges Ur bevonulandó
volt, városunk közönsége majdnem teljes számban,
hogy ezzel is kimutassa szeretetét ő császári és
királyi Fensége iránt, aki legszívesebben időzik
köztünk.

Pontban 3/4 7 órákor robogott be a vonat és
rögtön megjelent ő fensége dalias alakja a koesi
feljáróján. Kiszállván, a tisztikar jelentését és
beutazásait fogadta legelőbb. Ezután a főispán
vezetése alatt megjelent városi tanácsbelihez
ment, ahol *Schmausz* Endre főispán üdvözölte
rövid beszéddel, mire ő fensége melegen válasz-
szolt, megköszönvén a fogadtatást. Kocsira szállva,
a közönség zúgó eljenzese közt hajtattott a „Nemzeti
Szálló”-ban lévő szállására, ahol a kapu alja és
a lépcsőház virágokkal volt ékesítve. Rövid pihenő
után ő fensége nyugalomra tért.

Pénteken reggel 1/2 8 órákor vette kezdetét
a szemle, a mely fényesen sikerült és amelynek
végén összehívta előbb a tisztikart és meglege-
desének adott kifejezést a legénység kiképzetése
fölött. Utóbb összehívta az idősebb altiszteket is
és megköszönte fáradságukat, amelyt a legény-
ség kiképzésére fordítottak. Ezzel a szemle véget ért.

Délben ebédet adott ő fensége, melyen
részt vettek a tisztikaron kívül *Schmausz* Endre
főispán, *id. Szutrély* Lipót kir. tan., *Dr. Hegedűs*
Aladár polgármester, *Dr. Reich* Aladár orszgy.
képviselő, *Scheibner* Gyula rendőrkapitány, *Mesko*
László tanácsnok, *Vojnits* Dániel apátplébános,
Vojnits Máté főszolgabíró és *Mayer* Károly kir.
járásbíró.

Délután ő fensége meglátogatta a gyümöl-
csészeti egylet „*Rezső telep*”-ét, hol Nagl Sándor
elnök betegsége folytán *Hesser* Gyula alelnök
fogadta és kalauzolta. A főherczeg teljes egy
óraig időzött a gyümölcsészeti egylet telepén.
Innét az állami kertmunkás iskolába és a Lövő
kertbe hajtattott. Este 7 óra 43 perczkor ő fensége
tovább utazott Budapestre.

A főherczeg kíséretében voltak: Valentics
Dániel altábornagy a szegedi II. honv. ker. par.,
Skrinyár Mátás ezredes, honv. lovas dand. par.,
Braun József alezr. a honv. főp. vezérkar főnöke,
Daempff Henrik alezr., a szeg. honv. kerület vezér-
kari főnöke, Borovicsényi Gyula alezr., a 4. honv.
huszár ezred parancsnoka és báró Vécsy István
százados, parancsőtiszt.

Helybeli és vidéki hírek.

A táblai elnök Baján. *Dr. Fabinyi Ferencz*,
a szegedi kir. ítélő tábla elnöke a kir. járásbíró-
ság ügymenetének megvizsgálása végett holnap Bajára
érkezik.

Közigazgatási bizottsági ülés. Baja városának
közigazg. bizottsága e hó 12-én tartotta havi ren-
des ülését — *Schmausz* Endre főispán elnökléte
alatt. A referensek jelentései közül nagyon kedvező-
lően egészségügyi és népesedési statisztikát tüntet
föl a t. főorvos kimutatása, Vörheny és kanyaró
— még mindig járványmódra lépnek föl, és előfordult
az elmúlt májusban 4 trachoma eset is. Született
májusban 22 fiú és 20 leány, — összesen 42;
ezzel szemben a halálozási statisztika 30 férfi és
26 leányt, összesen 56-ot mutat ki. *14-el volt tehát
több a halálozás a születéseknél.* Kedvezőnek látszó
fordulat mutatkozik a befolyt adók összegét illetőleg,
de voltaképen ez sem vall másra mint hogy buzgó
és kötelességtudó végrehajtóink vannak. A közjöl-
létre következőt ebből a körülményből, legalább is
— önmagát.

Ministeri kiküldetés. A vallás és közoktatás-
ügyi m. kir. miniszter *Fülker Gusztávot*, a bajai

főgymnasium igazgatóját az újdéki kir. kath. főgym-
nasiumhoz küldötte ki, hogy az ottani érettségi
vizsgálatokat — elnöki minőségben vezesse.

**Hivatalos órák a városban a nyári hóna-
pokban.** A polgármesteri hivatal a következő sorok
közlére kért föl: Ertesitem a közönséget, hogy a
nyári hónapokban június hó 16-tól augusztus
hó 31-ig a hivatalos órákat következőképen állapí-
tottam meg: Köznapokon reggeli 8 óratól d. u.
1 óráig; vasár- és ünnepnapokon d. e. 9—11
óraig. Az ígltó hivatalok azonban tartoznak köz-
napokon reggeli 8—12, d. u. 3—5 óráig, vasár-
és ünnepnapokon d. e. 9—11 óráig beadványokat
elfogadni és beiktatni. A rendőrkapitányi hivatal-
nál egy kapitány a délutáni órákban is tart ügye-
letet, Baja, 1902. június 9. Dr. Hegedűs Aladár
s. k. polgármester.

Hásasság. *Spitzer* Rudolf budapesti lakós f.
hó 22-én d. u. 5 órákor vezeteli oltár elé a bajai
izr. imaházban *Denneberg* Irma kisasszonyt.

Tornaverseny. A helybeli all. tanítóképző
ifjusága I. hó 8-án délután tartotta ez évi torna-
versenyét, melyet szépszámu és előkelő közönség
nézett végig. A gyakorlatok, melyeket az ifjak be-
mutattak hű képét mutatták annak a kiváló fe-
gyelemnek, mely az intézetben honol és annak a
buzgalomnak, melyet a tornatanár és a növendé-
kek kifejtettek. A verseny győztesei *I. A sikfu-
tésban.* Schwarz János (I. A.) Bankhardt Károly
(I. B.) Jaramazovics Simon (II. A.) Reiter Mihály
(II. B.) Möhler György (III.) és Antal Ferencz (IV.)
II. A rídmászásban. Tyrity Lázár (I. A.), Takács
Béla (I. B.), Reiter Mihály (II. B.) *III. A függés-
kedésben.* Kovács János (III.) Bertics Sándor (IV.)
IV. A ráugrásban. Probojsevics Jenő (II. A.)
Holler Dezső (III.) *V. A sztornóúzásban.* Richter
József (III.) Lakner Rezső (I. B.) Ezen versenyeken
kívül tízes csapat együttes, magasugrásból és
súlydobásból álló gyakorlatot végeztek, melynél
a csoport végső eredménye 101/95 egység volt. Ezen
csoportban legtöbbet ugrott Richter József (150
cm.), legtöbbet dobott Hingyi Mihály (jobb kéz
110, balkez 88—198.)

Gyászhir. *Nagy-orszi Juhász István* Baja
város törvényhatósági bizottságának 2 évtizeden
át volt tagja és iskolázásig tag f. hó 11-én, d. u.
1/2 1 órákor, életének 65-ik évében, hosszas szen-
vedés után elhunyt. Hílt tetemeit f. hó 13-án d. u.
5 órador helyezték a helybeli Szent-Rókusához
ezimzett sirkerben lévő családi sirboltba örök
nyugalomra.

Elhunyt telegkönyvezető. *Soós László* bács-
almási betétszerkesztési telegkönyvezető, ki a bajai
kir. járásbírósnál is több éven át működött, f.
hó 8-án életének 44-ik évében, rövid szenvedés
után Bács-Almászon elhunyt. Temetése f. hó 10-én
az ev. ref. egyház szertartása szerint, nagy részvét
mellett ment végbe. Az elhunytban *Auer* Ferencz
bajai ferenczatornai pénztárnok vejét gyászolja.

Halálozás. *ösv. Hildentab Ferencz* sz. Stampfl
Alojzia úrnő f. hó 8-án d. u. 3 órákor, életének
64-ik évében váratlanul elhunyt. A boldogultnak
hílt tetemeit f. hó 10-én d. e. 3/4 10 órákor he-
lyezték a szent-Rókusához ezimzett sirkerben lévő
családi sirboltba örök nyugalomra, nagy közönség
részvétele mellett.

Halálozás. *Rosenfeld* Mór helybeli magánzó
e hó 12-én, aggrónának 84-ik évében jobblétre
szenderült. *Dr. Róna Dezső* helybeli fiatal orvos
édesatyját gyászolja az elhunytban.

Halálozás. *Beck* Adolfné szül. Klaber Janka,
Beck Adolf helybeli szabóparos neje e hó 6-án,
életének 39-ik évében, hosszas szenvedés után
meghalt. Temetése f. hó 8-án, d. u. 5 órákor
ment végbe.

**Az országos izraelita tanítóegylet „Bács-
Bodrogh megyei fiókköre”, mint már jeleztük, 1902.
július hó 2-án, d. e. 1/2 9 órákor — Zomborban körü-
lést tart, melyeknek napirende a következő: 1/2 9-
kor istentisztelet az izr. templomban. 9 órákor: 1. Elnöki
megnyitó, mondja *Erdős Jakab bajai igazgató* elnök.
2. A jegyzőkönyv felolvasása, hitelesítése és új
hitelesítők kiküldése. 3. Mit tehet a zsidó iskola
a szülői ház vallási indifferentismussal szemben,
különösen a gyermekeknek a vallási rituálékban
való nevelését illetőleg? Előadja Nagy József
bezdáni tanító. 4. Kísérletek a fizika köréből az
elemi iskola V. és VI. osztályában. Bemutatja
Reisz Irén bajai polg. isk. tanítónő. 5. Az iras
tanításáról. Szabad előadás, tartja *Erdős Jakab*
bajai igazgató, elnök. 6. Esetleges indítványok,
melyek az előértekezleten a jegyzőnek írásban
átadatnak. 7. Tiszújítás. 8. A jövő ülés helyének
küzvése. Július hó 1-én d. u. 5 órákor előérte-
kezlet az izr. iskolában. Mindazok, akik a gyűlésen
részt akarnak venni, sziveskedjenek ezen szándé-
kukat f. hó 25-ig Brauner Adolf ural Zomborban
közölni. Kéretnek a kör tagjai: sziveskedjenek a
jövő évi ülés helyére nézve érdeklődni és javas-
lataikat az előértekezleten a jegyzővel közölni.
Azok a tanítók, akik az egyetbe akarnak lépni,
vigyenek magukkal új keletű, esetleg bélyegtelen
orvosi és születési bizonyítványt.**

Fodrász mulatság. A „*Bajai fodrász segítők*”
f. hó 8-án a „*Bárány Szálló*ban” műkedvelői
előadással egybekötött táncvigalmat rendeztek.

László Károly „*Oh azok a nők*” és Ternák Mihály
„*Találkán*” című monológokat adták elő nagy
hatással. Ezután tánc következett — kivilágos
kivirradtig.

Helységnev magyarosítás Bácskában. Kupu-
szinán mozgalom indult meg aziránt, hogy a hely-
ség nevét *Nagy-Hetes*-re magyarosíthatassák. Hasonló
mozgalomról értesítenek Priglevicza-Szent-Ivánról
is. Ennek a neve a jövőben *Bács-Szentes* lenne.

Marha-rakodó állomások a megyében. Az
1888. évi VII. t.-cz. értelmében a folyó évre a
következő vasutai és gőzhajó-állomásokra lettek
marharakodók engedélyezve vármegyénkben — és
pedig: Ada, Baja, Bács-Almás, B.-Földvár, Bács-
Martonos, B.-Petrovoszló, B.-Topolya, Bajmok,
Bikity, Borsód, Bresztovác, Csantavér, Csurog,
Deszpót-Szent-Iván, Pivnicza, Futtak, Gajdobra,
Gákova, Gara, Gombos, Hegyes-Feketehegy, Hód-
ságh, Járek, Karjad, Káty, Kiszás, Kis-Szállás,
Kövil-Szent-Iván, Kula, Mohol, Ó-Kanisza, Ó-Kér,
Orom, Ó-Szatupér, Palánka, Parabut, Petrovác,
Glozsán, Rigycza, Szabadka, Sztanisits, Szonta,
Temerin, Titel Torsza, Ujvidek, Vaskut, Verhász,
Zenta, Zombor és Szablya vasuti, — ugy Apátin,
Baja, és Német-Palánka gőzhajózási állomásokon.

A Bács megyei sorozás eredménye. A Bács-
megyében sorozás alá került 12.213 hadköteles
egyen közül 5.327 találatot alkalmassá tesz, a így a
besorozottak száma 47 százalékat tesz, a mi a
többi vármegye sorzási eredményeivel viszonyítva
rendkívül kedvezőnek mondható.

A Tarka Szinpad Baján. A fővárosi szinpad
világ legerdekesebb szenzációja, a Tarka Szinpad,
mely nálunk az első irodalmi variétét megterem-
tetten s ezzel Budapesten óriás sikert ért el, most
vidéki köruttra indult, hogy két hónapon át az
országot is meghódítsa. A Tarka Szinpad Baján a
„*Bárány szálló*” színház termében június 24-én
kedden este tartja egyetlen előadását. Ez a legfrís-
sebb művészgárda abban a kitűnő szerencsében
részesült, hogy a legkiválóbb írók és zenészek
a sok között Heltai Jenő, Pásztor Árpád, Molnár
Ferencz, Huszka Jenő, Szomaházy István, Kalotay
Sándor, Lányi Ernő, Herczeg Ferencz, Gárdonyi
Géza, Dankó Pista és még sokan teremtettek
számára eredeti, pompás műsort. Igazán örven-
dünk tehát, hogy az első magyar überbrettölt mi
is színház-színre megismerhetjük, s kétségtelen,
hogy közönségünk is rendkívül érdeklődéssel
fogadja a Tarka Szinpad teljes művészi személyze-
tének szenzációs vendégszereplését. A program
választékos, érdekes és izléses, minden ízben
modern. A Tarka Szinpad válogatott erői: Donáth
Lajos, a Magyar Színház karmestere, Kornai Berta,
I. Vászrhelyi Vilma, Véghegyi Angéla, Palmái Lenke,
Baumann Károly, Iványi Antal, Gyárfás Dezső,
Márton Mihály, Miklóssy Gyula, Domokos Róbert,
Szőregyh Gyula. *Jegyek előre válthatók Kollár A.
könyvkereskedésében.*

Virágbarátok! A „*Flóra*” virágtrágya-kivonat
használatá bántaloms hatással van a virágok fejlő-
dése, szinpompiája és illatára. Postán bérmentve
küldi 1, 2 1/2 és 4 korona ellenében Waltersdorfer
B. Pál, droguista, Budapest, VII., Kerepesi-ut 8/p.

Szabadkai festő sikere. Bátor (Blaskovich)
Mihály templomfestő kiváló sikert aratott Duna-
földváron. A szent Ferenczrendiek templomát
festette ki freskókkal. A rend provinciálisának
annyira megtetszett a remek munka, hogy a festőt
azonnal megbizta a szent Ferenczrendiek bajai
templomának kifestésével is.

Késelés. *Szekeres* József kőműves segéd f. hó
8-án este 8 1/4 órákor a Sugovicza partján hazafelé
sietett, amikor is *Schinner* Ferencz, *Császár* István,
Ungár Pál és *Vörös* Imre kőműves segítők szóvál-
tás nélkül, hátulról leütötték és egyikük zsebkészit
Szekeres lapoczkájába döfte. *Szekeres* a panaszt
megtette.

A fürdés áldozata. Szombaton f. hó 7-én
délután 4 óra után a Kollár-féle fetelepen *ahul*,
a zsilip közelében 30—40 gyermek fürdött, kik
köztül *Gergely* Lajos 10 éves fiú a Sugoviczába
fulladt. *Mikor kapunk már ingyen uszodát a szegény
gyermeknek számára? Hány áldozata legyen még a
Sugoviczának?*

Tűz. Folyó hó 9-én éjjel 1/4 12 órákor *Man-
hold* Gyula asztalos Kaszárnya-utczai házának
padlásán tűz ütött ki és a tető felerészét el-
pusztította

A Horgony Pain Expeller igazi népszerű háziszerré-
lett, mely számos családban már több mint 33 év óta
mindig készletben van. Hátfájásnál, csipőfájdalom, fojtásnál,
köszvényben, csúsznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expel-
lerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatá-
súknak bizonyultak, sőt járványkórnál, minő: a kolera
hanyóhasfolyás, az altisteknek Pain-Expellerrel való be-
dörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen ki-
tűnő háziszér eredménynyel használatot az influenza
ellen is és 80 fill., 1 kor. 20 fill. és 2 kor. üvegenkénti
árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem
bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint „*Richter-
féle Horgony-Pain-Expeller*” vagy „*Richter-féle Horgony
Liniment*” kérendő és a „*Horgony*” védjegyre kérünk
figyelni.

Felülfizetések. A „*Bajai fodrász segítők*” által
rendezett táncvigalmom felülfizettek: Császka
György kalocsi érsek 20 kor., Rónai Lajos,
Dallos Sándor, Éllő Miklós 3—3 kor.; Vojnits
Dániel apát-plébános, Borsodi Miklós, Würtz Pál,

Morvay Imre, Réich Vidor, Dr. Alföldy Lajos, Dr. Kuzman -Oszkár, Eckert István, Koledin László, László Lajos, László Márton, Loncsek József, Imrik József, Szommer Nándor, Danutz Sándor, Keszei János 2-2 kor.; Horváth Barna, Réh Armin, Berta Nándor 1-1 kor. 20-20 fill.; özv. Pál Antalné, Schneider Gábor, Schulek József, Fridrich Zsigmond N. N. 1-1 kor. A tisztelt felülfizető uraknak halás köszönetet mond ezuton is a rendezőség.

KÖSZÖNET-NYILVÁNÍTÁS.

Mindazon jóbarátaink és ismerőseink, kik felejtethetlen anyánk, testvérünk és sógornőnk elhunytá alkalmából részint szóval, részint pedig a temetésen való megjelenésökkel igyekeztek bánatunkat enyhíteni, fogadják e helyről is legmélyebb halás köszönetünket.

Hildenstab család.

Nyilttér*)

A legjobb és legerészségesebb
üditő-ital,
mely mint asztali ital kőbős-n kedv-ét és borsó-, cogonka- vagy növényi szörp-ekkel vegyítve kitűnő ízű vegyületek ad: a

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
legítisztebb égyevnyes
SIVANYU-KUT

oltja a szomjat, hűsít és felrészit egyaránt. A legjobb szer a nyári hőség tikkasztó hatása ellen.

(*E rovatban közlöttékért felelősséget nem vállal a szerk.

HIRDETÉSEK.

5725. szám.
tkv. 1902.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az árverést **Dr. Koller Imre** bajai ügyvéd által képviselt özv. **Milassevics Mártonné Nagy Saroltának Csapláros Józsefné Karagiss Anna** ellen 200 kor. 15ke, ennek 1898. évi május 1-15i járó 8% kamatai és 22 kor. 30 fill. ezuttal és a még felmerülendő költségeknek, kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §-ai alapján a szabadkai kir. törvényszékhez tartozó a bajai kir. járásbírósg területén lévő a bajai 76. sz. betétben A I. 1. sorszámú foglalt 5724. és 5725. hrsz. ingatlanra 624 kor. kiküiltási árban ezennel elrendeli és annak Baján a tkvi. árverési helyiségében 1902. évi július hó 5-ik napjának d. u. 3 óraját kítüzi, a midőn a fenebb körülírt ingatlan a kiküiltási áron alul is eladtni fog.

Árverezők a kiküiltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküiltott kezéhez tegyék le. Baján, 1902. évi április hó 14-én.
A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Romátka
kir. albiró.

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.
Horgony-Pain-Expeller
egy régi kipróbált háziszér, a mely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésfél alkalmaztatik **köszvényed, cszuzal és meghúléseknél.**
Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csakis eredeti **üvegeket** dobozokban a „Horgony” vedjeggyel és a „Richter” czéggjeggyessel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerertárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.**
Richter F. Ad. és társa
csász. és kir. udvari szállítók.
Rudolstadt.

Kiadó lakás.

Egy három szobás lakás, konyha és éléskamrával
november hó 1-ére kiadó.

Bővebb értesítést nyujt
Sárdi János.

7504. sz.
tkv. 1902.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. telekönnyvi hatóság közhírré teszi, hogy az árverést **Allaga Ottó** bajai ügyvéd által képviselt bajai takarékpénztár kérelmére **Garjanác Mihályné Velin Julianna** szántóvái lakós ellen 400 kor. 15ke, ennek 1898. évi február hó 24-től 8% kamatai, 20 kor. 78 fill. oddigi 24 kor. 30 fill. ezuttal és a még felmerülő költségeknek, kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. és következő §-a alapján a szabadkai kir. törvényszékhez tartozó bajai kir. járásbírósg területén lévő a szántóvái 910. sz. betétben A I. 1-23. sorszámú ingatlanságból **Garjanác Mihályné Velin Juliannát** megillető 3/15 részre 918 kor. 20 fill. kiküiltási árban ezennel elrendeli és arra Szántóvái község házánál 1902. évi augusztus hó 18-ik napjának d. e. 10 óraját kítüzi, a midőn a fenebb körülírt ingatlan a kiküiltási áron alul is eladtni fog.

Árverezők a kiküiltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírokban a kiküiltott kezéhez tegyék le. Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Baján, 1902. évi május hó 30-án.

Temmer
kir. járásbíró.

Le Griffon
valódi francia
szivarkapapir és füivety.
Kapható minden jobb kereskedésben.

Kerestetik egy 5-6 szobás

LAKÁS

esetleg magános ház lehetőleg
istállóval október 1-ére.

Ajánlatok Scharpf Elek bérlő
czimre **Szionda** posta **Battonya**
(Csanád m.) küldendő.

Tekintetes

Wilhelm Ferencz urnak, gyógyszerész Neunkirchenben, Bécs mellett, Alsó-Ausztria.

„Minden reklám dioséreten” felül áll az Ön nem eléggé méltányolható Wilhelm-féle antiarthritikus, antirheumatikus vértisztító theájának hatása. Számos év óta eszüzben szenvedtem, mely annyira hevesen lépett fel, hogy heteken át az ágyat őriztem és a legkínosabb fájdalmokat kellett kiállanom, alvásról és étvágyról szó sem lehetett, minden erőszakos szer u. m. tineturák, mixturák, kenőesők és fürdők, fürdősókkal és szappanokkal, enyhítettek ugyan mulólag fájdalmaimat, de a legközelebbi időváltozáskor újra jelentkezett a régi baj, még pedig fokozott mértékben, úgy, hogy erőim szemmel láthatólag fogytak.

Ekkor olvastam a „Berliner Tagblatt”-ban theájának ajánlását, mire azonnal három csomagot hozattam, már ennek elhasználása után könnyebbülést éreztem és 1 1/2 év óta előírt időközben 5 ilyen küldeménynyel a gyógymódot folytattam és hála annak annyira helyre vagyok állítva, hogy egészen egészségesnek és visszanyertm étvágyam, olytan erőnek és életvidornak érzem magamat, úgy hogy ezen ősznek és a tél kezdetén a rossz idő daczára a szabadban időzhettem, anélkül, hogy a legesekélyebb fájdalmat éreztem volna. Ezt, mélyen tisztelt Uram, „csakis Önnek köszönhetem”.

Vajha minden beteg mielőbb teljes bizalommal az Ön csodáhatású theájával élne, hogy gyógyulást és új életkedvet nyerjen és Önnek, úgy mint én, hálaera legyen kötelezve.

Mély tisztelettel

4) **Menzel Frigyes,**
mű- és szőpészteő, Góthb Freidler Ad. utólia postógyárban Opávek Kálics mellett, Orosz-Lengyelország, Karácsonyesté, 1899.

BANK- ÉS VÁLTÓÜZLET

GRAU AUG J. LIPÓT

B A J A.

DRESCHER GYULA-FÉLE HÁZBAN.

Eszközöl előnyös feltételek mellett:

Váltóleszámitolásokat. Felzálog-kölcsönöket.

Tőzsdei megbizásokat.

Váltó- és utalvány beszedéseket.

Előleget nyujt értékpapirokra.

Szelvény-beváltás.

Értékpapírok, sorsjegyek, bel- és külföldi pénznemek vétele és eladása.

Osztálysorsjegyek eladása.

Élet-, tűz-, jég-, baleset- és szállitmány-biztosítások a legolcsóbb díjtételek mellett eszközöltetnek.

Az **árúosztály** már ez idő szerint elfogad megbizásokat és eszközöl kötéseket a jövő idényü **pírszén-szállításokra.**